

Arrest

**nr. 67 845 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. LAUWERS, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 april 2009 en heeft zich op 8 april 2009 een eerste keer vluchteling verklaard. Uit de vergelijking van de vingerafdrukken blijkt verzoeker reeds geregistreerd te zijn in Griekenland. Op 16 juni 2009 richtten de Belgische autoriteiten een overnameverzoek aan de Griekse autoriteiten bij toepassing van artikel 10, § 1, van de Europese Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003, tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (Dublin II). Bij gebrek aan antwoord van de Griekse asielinstanties binnen de reglementair voorziene termijn van twee maanden na het verzoek tot overname, wordt Griekenland op basis van artikel 18 van de voormelde Europese Verordening geacht

stilzwijgend in te stemmen met de overname. Dit wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken met een brief van 18 augustus 2009 meegedeeld aan de Griekse instanties. Op 30 november 2009 nam de gemachtigde van de Minister van Migratie- en Asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) en op 15 december 2009 werd verzoeker gerepatriëerd naar Griekenland.

1.2. Verzoeker verbleef gedurende een maand in Griekenland en keerde daarna terug naar België. Hij verklaarde zich op 3 mei 2010 een tweede keer vluchteling. Een tweede overnameverzoek werd aan Griekenland gericht op 2 augustus 2010. De overdracht werd echter niet voltooid en verzoekers dossier werd op 10 februari 2011 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar hij werd gehoord op 25 maart 2011.

1.3. Op 14 juni 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in 1992 in het dorp Qalai Sarwar in het district Paghman van de provincie Kabul. U ging tot de achtste graad naar school. Uw ouders stierven toen u nog jong was, waarna u bij uw tante inwoonde. In het jaar 2000 verliet uw broer M(...) N(...) H(...) (O.V. 4.939.319) Afghanistan. In hetzelfde jaar vroeg hij asiel aan in België. U ontvluchtte Afghanistan in de negende maand van 2008 omdat u vreesde door de Taliban gerekruteerd te worden. U kwam in België aan op 4 april 2009, waar u zich op 8 april 2009 vluchteling verklaarde. In het kader van de Dublinverordening nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 november 2009 een beslissing tot weigering van verblijf en werd u teruggeleid naar Griekenland. Ongeveer een maand verbleef u in Griekenland waarna u een opnieuw de reis richting België aanvatte.

U diende een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 3 mei 2010.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens het gehoor een taskara met vertaling, twee documenten in verband met een gevolgde vorming, de UNHCR 'eligibility guidelines' van juli 2009, een rapport van het ICRC, twee artikels en een nota van het CGVS voor. Na het gehoor stuurde u nog een kopie van twee paspoorten en van twee identiteitskaarten op.

B. Motivering

Dient echter te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend. Allereerst dient vastgesteld te worden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke identiteit. Zo legt u allerm minst geloofwaardige verklaringen af omtrent uw leeftijd. Bij Dienst Vreemdelingenzaken gaf u 2 januari 1992 op als uw geboortedatum. Ook tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal plaatst u uw geboorte in het jaar 1992 (CGVS p.2). Het is echter zeer opvallend dat u een exacte geboortedatum volgens de Gregoriaanse kalender weet te vermelden maar geen enkel besef heeft van uw geboortedatum volgens de Afghaanse kalender (CGVS p.2). Het omgekeerde lijkt meer plausibel. Op het paspoort van de Afghaanse ambassade in België dat u na het gehoor opstuurde prijkt dan weer 10 februari 1994 als geboortedatum. Dit is opmerkelijk. Daarnaast kan ook aangekaart worden dat de verklaringen van uw broer aangaande uw geboorteplaats en leeftijd evenmin overeenkomen met de uwe. Waar u zich geboren ziet in Qalai Sarwar, meent uw broer dat u in de wijk Khoshal Khan Mena van de stad Kabul het levenslicht zag. Ook geeft uw broer u in 2000 de leeftijd van twaalf jaar mee, wat 1988 als geboortear jaar oplevert. Leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij verklaarde u op 7 mei 2009 dan weer 19,76 jaar, zo'n twee jaar ouder dan wat u verklaarde tijdens het gehoor. Dat u meerdere geboortedata opgeeft waarmee u zich onterecht, zo blijkt uit het leeftijds onderzoek, de ene keer nog jonger dan de andere keer voorstelt wijst erop dat u de Belgische overheid tracht te misleiden in de beoordeling van uw asielaanvraag. De informatie waarop de beslissing steunt treft u aan in het administratief dossier.

Ook uw verklaringen over de scholing die u zou hebben genoten in Afghanistan kunnen niet overtuigen. Het verloop van het schooljaar in uw woonplaats kan u niet duidelijk weergeven. Zo kan u bijvoorbeeld niet zeggen in welke maand het schooljaar eindigt. U weet dat het aan het begin van de winter is maar u bent de maanden vergeten, zo stelt u (CGVS p.5). Dit is hoogst merkwaardig en roept niet enkel vragen op bij uw verklaringen omtrent uw scholing maar ook over uw bewering tot voor kort in Afghanistan woonachtig te zijn geweest. Nadat u in het jaar 2006 een punt achter uw schoolcarrière zette zou u als landbouwer gewerkt hebben (CGVS p.3). Dat u zo'n twee jaar lang de velden bewerkte, kan eveneens betwijfeld worden. Zo omschrijft u de aardappelplant als een plant zonder bloemen, hetgeen geheel verschilt van de werkelijkheid. Dat de aardappelen kunnen geoogst worden als er de bloemen op staan,

is u dan ook niet bekend. U houdt het er vrij vaag op dat men de rijpheid van de aardappelen kan afleiden uit de grootte van de plant (CGVS p.5). Ook in het aangeven van de verschillende graansoorten die u zaaide, schiet u schromelijk tekort. Namen van de graansoorten die u zaaide, blijkt u niet te kennen en in de beschrijving ervan moet u zich beperken tot enkele vage algemeenheden (CGVS p.6). Inzake de zaaitijden kan u evenmin overtuigen. U meent dat een graansoort in hamal en de andere in een ander seizoen wordt gezaaid. Aarzelend oppert u de maand hoet (CGVS p.6). Uw onkunde op het vlak van de landbouw lijkt ook uzelf niet te zijn ontgaan. Hoewel u meermaals het belang van de vragen werd uitgelegd en u verzekerd werd dat uw asielrelaas in detail besproken zou worden, maakte u zich bijzonder druk over de vragen die toespitsen op de kennis die u als landbouwer opdeed (CGVS p.5-6). Uw kennis van de landbouw valt zo pover uit dat niet alleen uw werkzaamheden in deze sector maar zelfs uw jarenlange verblijf in landelijk gebied ernstig in vraag moet worden gesteld.

Daarnaast moet er gewezen worden op de taskara die u neerlegt en uw verklaringen daaromtrent. U beweert dat de neergelegde taskara een duplicaat is dat uw broer in Afghanistan na uw aankomst in België voor u aanvroeg (CGVS p.4). De taskara vermeldt evenwel geen uitgiftedatum en ook de vermelding dat het een duplicaat betreft ontbreekt. Wel staat er in tegenstelling tot uw verklaringen "oom" vermeld in het vakje voorzien voor de aanvrager/eigenaar (CGVS p.4). Dat uw broer deze taskara voor u in Afghanistan aanvroeg wordt ook niet bevestigd door de gegevens uit zijn paspoort. Uit de enkele pagina's uit het paspoort van uw broer die het CGVS in niet al te best gekopieerde vorm bereikten, kan afgeleid worden dat uw broer een visum voor Pakistan kreeg van 10 april 2008 tot 30 juli 2008. Uw advocaat schreef bij de visumgegevens dat uw broer van Pakistan naar Afghanistan reisde. De periode van het visum valt evenwel vóór uw verklaarde vertrekdatum uit Afghanistan. Uw stelling dat u in België verbleef terwijl uw broer in Afghanistan een paspoort voor u regelde, staat geheel haaks op uw vertrekdatum. Bovendien heeft de Federale politie na onderzoek vastgesteld dat de neergelegde taskara een totale namaak is. Dat u het nodig acht een vals identiteitsdocument neer te leggen om uw identiteit te staven, roept verdere vraagtekens op omtrent uw verklaarde identiteit.

Ook uw beschrijving van het identiteitsdocument dat u in Afghanistan had en in Iran of Turkije kwijt raakte, strookt evenmin met de gekende informatie. Zo beweert u dat de verloren taskara, die u zo'n veertien jaar geleden verkreeg toen u vier of vijf jaar oud was, er identiek uitzag aan de taskara die voorligt (CGVS p.4). In werkelijkheid werd er na de val van het Talibanregime een taskara van een A4-blad ingevoerd, terwijl er voordien een klein boekje uitgegeven werd. Dat u dit niet weet is zeer opmerkelijk.

Tenslotte kan ook de voorgehouden familiesituatie die u in Afghanistan gekend zou hebben niet volgehouden worden. U verklaart dat u sinds u anderhalf jaar oud was alleen met uw tante samenwoonde. Zowel uw ouders als de echtgenoot van uw tante zouden immers voordien omgekomen zijn, zo zegt u (CGVS p.2-3). Het mag dan ook verbazen dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat de man van uw tante de smokkelaar zou betalen na uw aankomst in België. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal klinkt het dat uw broer uw reis regelde. Geconfronteerd met uw uitspaken bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelt u dat u destijds loog. U wist het niet, was niet voorbereid op het gehoor, zo stelt u (CGVS p.9). Waarom u moet voorbereid zijn om de waarheid te kunnen vertellen, is allerm minst duidelijk (CGVS p.9).

Dat uw ouders kwamen te overlijden toen u anderhalf jaar oud was, strookt evenmin met de verklaringen van uw broer tijdens zijn asielaanvraag. Daaruit blijkt immers dat uw vader het leven liet in het najaar van 2002. De geloofwaardigheid van dit aspect van uw identiteit komt bijgevolg eveneens op de helling te staan.

Uw leeftijd, uw scholing, uw werkzaamheden en uw familiesituatie bepalen in grote mate uw identiteit. Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij de asielinstanties in alle openheid inzage biedt in zijn profiel en levenssituatie in zijn land van herkomst. Door al deze domeinen van uw identiteit voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden, maakt u het hen onmogelijk een duidelijk beeld te krijgen van uw nood aan bescherming. Het hoeft immers geen betoog dat het antwoord op de vraag wie u bent niet alleen een cruciale factor is in het proces van het verwerven van informatie om tot een beoordeling te komen, maar ook in de beoordeling van uw asielaanvraag zelf.

Naast de vaststelling dat u er voor kiest essentiële aspecten van uw identiteit verborgen te houden, moeten er verschillende lacunes aangewezen in uw kennis omtrent het district Paghman en het dagelijks leven in Afghanistan. Dit roept verdere twijfels op omtrent uw identiteit en ach ergrond. Zo is het opvallend dat u doorheen het gehoor vlot de Westerse kalender kan hanteren maar dat u er niet in slaagt de Afghaanse kalender te gebruiken, hoewel u dit expliciet gevraagd werd. Indien u werkelijk tot september 2008 in Afghanistan verbleef en er zo'n acht jaar naar school ging, kan minstens een basiskennis van de Afghaanse kalender van u verwacht worden (CGVS p.2,3,4,7,9,10). Dat dit niet het geval is doet vermoeden dat u elders opgroeide.

Voorts houden ook uw verklaringen over de verkiezingen geen steek. Zo beweert u dat er in de jaren 2006, 2007 en 2008 telkens verkiezingen gehouden werden. In werkelijkheid werd er voor uw vertrek

slechts in 2004 en 2005 gestemd. Aangezien deze verkiezingen niet alleen een zichtbaar gegeven waren, maar er ook omwille van het historisch karakter ervan de nodige ruchtbaarheid aan werd gegeven, zou u mogen weten dat deze verkiezingen niet plaatsvonden vlak voor uw vertrek, zoals u beweert (CGVS p.10).

Ook van het geld dat er in uw beweerde vaderland in omloop was bent u onvoldoende op de hoogte om van uw beweerde verblijf te getuigen. Zo twijfelt u over de waarde van het u voorgelegde biljet tussen 100 en 1000 afghani, hetgeen geen detail is, terwijl u de kleur van een munt van 2 verkeerd als koperkleurig omschrijft en u de kleur van de munt van 1 vergeten bent (CGVS p.6). Wanneer deze munten ingevoerd zijn, weet u evenmin (CGVS p.6).

Wat betreft uw kennis van het district Paghman volstaat het om vast te stellen dat u niet op de hoogte bent van de conflicten tussen de lokale bevolking en de lokale warlord Sayyaf om het geloof in uw verklaarde verblijf aldaar geheel te ondermijnen. Immers, de spanningen tussen de lokale inwoners en commandant Sayyaf omwille van Sayyaf's landconfiscaties, de betogingen en gewelddadige incidenten die er in 2006 op volgden, blijken u geheel onbekend. Dat u Malik Assadullah, de in 2006 door Sayyaf vermoordde vertegenwoordiger van de gemeenschap, een commandant van Sayyaf noemt, is eveneens hoogst merkwaardig (CGVS p.10). Het is niet denkbaar dat u effectief tot 2008 in Paghman zou gewoond hebben zonder van deze conflicten gehoord te hebben (CGVS p.10). Uw excuus dat deze gebeurtenissen "politiek" zouden zijn, toont nogmaals uw gebrek aan vertrouwdschap met de regio aan. Gezien de omvang van de problematiek in Paghman kunnen de gebeurtenissen niet onder de noemer politiek geplaatst worden, maar bepalen ze het dagelijks leven in Paghman, waardoor een inwoner van dit district er zich onmogelijk kan aan onttrekken.

Ten overvloede kan nog aangebracht worden dat u er niet in slaagt een dorp vlak bij het uwe aan de correcte kant te plaatsen van de grote weg die uw district doorklieft en dat uw uitspraak dat er om te stemmen alleen naar de districtshoofdplaats kon gegaan worden evenmin correct is (CGVS p.10). Bovenstaande lacunes in uw kennis doen sterk twijfelen aan uw verklaarde verblijf in Paghman tot september 2008.

Het geheel van bovenstaande opmerkingen leidt tot de conclusie dat u uw verblijf in Paghman en uw levensomstandigheden niet geloofwaardig heeft kunnen voorstellen. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. De informatie die u wel over Paghman en Afghanistan heeft weten aan brengen weegt niet op tegen de vastgestelde lacunes en de vaststelling dat u geen zicht wens te bieden op uw werkelijke identiteit. Zeker omdat u ook zelf toegeeft dat u hier in België informatie heeft bekomen over het district Paghman (CGVS p.7).

De vaststelling dat u het niet aannemelijk maakt recent in Afghanistan gewoond te hebben, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofdzaak van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn

aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw identiteit en verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De bewijswaarde van de taskara en het paspoort op uw naam werden hierboven reeds besproken. Daarnaast legt u nog twee Belgische identiteitskaarten neer van uw broer en zijn partner alsook een paspoort van uw broer. Deze documenten kunnen slechts als bewijs gelden voor hun identiteit en als dusdanig uw aanspraken betreffende uw identiteit en verblijf in Afghanistan niet onderschrijven. Eenzelfde opmerking dient geformuleerd betreffende de twee documenten in verband met de opleiding die u in België volgde. De rapporten van het UNHCR en ICRC, de twee artikels en de nota van het CGVS bevatten algemene richtlijnen of een algemene beschrijving van de situatie in Afghanistan die geen uitstaans hebben met de specifieke vaststellingen betreffende uw identiteit en verblijf in Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker in zijn "beroep tot nietigverklaring" vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er vooreerst op dat hij de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit hetgeen volgt.

Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd, en de Raad kan de beslissing uiteraard niet schorsen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 52, 48/3 en 48/4 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en "artikel 1, 2" van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag), voert verzoeker aan dat het overduidelijk blijkt dat hij in de onmogelijkheid verkeert om de bescherming in te roepen van de staat tot dewelke hij behoort. Volgens verzoeker geven de zowel objectieve als subjectieve elementen een meer dan duidelijke aanwijzing omtrent het gegrond zijn van de redelijke vrees voor vervolging in zijn hoofde. Verzoeker meent dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd maar eerder verward overkomt, wat echter niet aan hem kan verweten worden en wat evenmin kan leiden tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, aangezien goede trouw wordt vermoed en kwade trouw moet bewezen worden. Bovendien werd verzoeker bij zijn tweede interview niet gevraagd om de voorgelezen verklaringen te bevestigen, waardoor hij van mening is dat een foutenmarge in oenschouw dient genomen te worden.

3.2. De Raad ziet vooreerst niet in hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, daar de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om de betrokkene de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en

de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

3.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij allerm minst geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent zijn leeftijd door het opgeven van meerdere geboortedata waarmee hij zich onterecht de ene keer nog jonger dan de andere keer voorstelt wat erop wijst dat hij de Belgische overheid heeft trachten te misleiden in de beoordeling van zijn asielaanvraag, (ii) de verklaringen omtrent de scholing die hij zou hebben genoten in Afghanistan niet kunnen overtuigen, (iii) evenmin kan aangenomen worden dat hij zo'n twee jaar lang de velden bewerkte, temeer zijn kennis van de landbouw zo pover uitvalt waardoor niet alleen zijn werkzaamheden in deze sector maar zelfs zijn jarenlange verblijf in landelijk gebied ernstig in vraag moet worden gesteld, (iv) de taskara die wordt neergelegd door de Federale Politie na onderzoek als totale namaak werd verklaard en de verklaringen omtrent het bekomen ervan geheel haaks staan op de vertrekdatum, (v) de voorgehouden familiesituatie die verzoeker in Afghanistan gekend zou hebben niet kan worden volgehouden omdat zijn verklaring dat zijn vader zou zijn omgekomen voordat verzoeker anderhalf jaar werd niet strookt met de verklaringen van zijn broer waar deze stelt dat hun vader het leven liet in het najaar van 2002, (vi) er verschillende lacunes zijn in verzoekers kennis omtrent het district Paghman – verzoeker was niet op de hoogte van conflicten tussen de lokale bevolking en lokale warlord Sayyaf, een problematiek waarvan de gebeurtenissen het dagelijks leven in Paghman bepalen – en andere aspecten van het dagelijkse leven zoals het gebruik van de Afgaanse kalender, de verkiezingen en het geld dat in omloop was, (vii) het bijgevolg onmogelijk is om een correct inzicht te krijgen over verzoekers leefsituatie of herkomst, inschatting van zijn vrees voor vervolging en eventuele nood aan bescherming en er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, (viii) hij het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onmogelijk heeft gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en vluchtmotieven, waardoor de verklaringen niet toelaten tot een inschatting te komen van zijn werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in zijn hoofde of van zijn verblijfssituatie of regio van herkomst en (ix) de neergelegde documenten de bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen.

3.4. De Raad stelt in eerste instantie vast dat verzoeker in het verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om de verschillende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, concreet te weerleggen of te ontcrachten. Immers, het louter aanhalen van een vrees voor vervolging volstaat geenszins om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers opgediste relaas met betrekking tot alle essentiële elementen, waaronder zijn identiteit en afkomst uit Afghanistan/Paghman, zoals uitgebreid en gedetailleerd toegelicht in de bestreden beslissing en de vaststelling dat hij een taskara voorlegt waarvan na onderzoek door de Federale Politie werd vastgesteld dat het een totale namaak betreft, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren.

Het volstaat ook niet in het verzoekschrift op algemene wijze te verwijzen naar de bestaande situatie in het beweerd land van herkomst, wanneer uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het voorgehouden land of regio, Afghanistan/Paghman. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet alleen onjuiste verklaringen aflegt met betrekking tot zijn leeftijd en identiteit en een valse taskara neerlegt, doch tevens in gebreke blijft coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn scholing die hij in Afghanistan zou hebben genoten, zijn tewerkstelling in de landbouw en zijn jarenlange verblijf in landelijk gebied, de wijze waarop de taskara zou zijn aangevraagd door zijn broer, het identiteitsdocument dat hij in Afghanistan zou hebben gehad en kwijt geraakte in Iran of Turkije, de voorgehouden familiesituatie, over het district Paghman, de verkiezingen en het geld dat er in omloop is.

De Raad stelt tenslotte vast dat de vragen die aan verzoeker werden gesteld betrekking hebben op dagdagelijkse elementen die door eenieder die beweert geboren en getogen te zijn in Afghanistan/Paghman moeten gekend zijn. De *“stresserende gebeurtenissen van zijn vertrek uit zijn land van herkomst en aankomst in een vreemd land”*, zoals verzoeker het stelt in zijn verzoekschrift, kunnen geenszins een verklaring bieden voor de vastgestelde lacunes die, in tegenstelling tot wat wordt

voorgehouden in het verzoekschrift, veel zwaarder zijn dan het louter verward overkomen. Gelet op alle gebreken in zijn kennis samen, is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Paghman, Afghanistan. Bijgevolg blijft de motivering van de bestreden beslissing onverminderd overeind en door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.5. In de mate verzoeker voorhoudt dat het tweede interview bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet wordt voorgelezen en een foutenmarge in ogenschouw genomen dient te worden, wijst de Raad erop dat indien de verzoeker kritiek heeft op de inhoud van het gehoorverslag van 25 maart 2011, hij dit concreet moet toelichten, wat in casu niet het geval is. Derhalve toont verzoeker met deze blote bewering niet aan dat er elementen zouden ontbreken of verkeerde verklaringen zijn opgetekend.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.7. De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aanvoert, doch nergens in het verzoekschrift aantoonde waarom hij meent een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 te lopen. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, ontwaart de Raad in het administratief dossier evenmin enige elementen waaruit zou blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enige middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS